

»Det bemærkes, at samkøring af koncernselskabers registre eller videregivelse af oplysninger om forbrugere til brug ved markedsføring tilige reguleres af bestemmelserne i § 4, stk. 4, jf. stk. 5, og § 4 b i lov om private registre m.v.«

Der er således tale om en videreførelse af den gældende bestemmelse om sædvanlige kundeoplysninger.

Til nr. 5

Da ledelsen i de finansielle institutter i en koncern hver især er forpligtede til at påse, at instituttet overholder gældende lovgivning, synes behovet for videregivelse af oplysninger til brug for koncernstyring ikke at have en sådan vægt, at det berettiger til videregivelse af fortrolige oplysninger om kunder. Det foreslås derfor, at bestemmelsen udgår.

Til nr. 6

Med ændringsforslaget præciseres det, at oplysninger alene kan videregives til moderselskaber med hjemmel i § 100 b, stk. 3, hvis videregivelsen sker til brug for koncernens risikostyring. Endvidere præciseres det, at oplysninger, der vedrører rent private forhold, ikke kan videregives med hjemmel i § 100 b, stk. 3.

Finansielle virksomheders risici opdeles traditionelt i 3 kategorier: kreditrisici, markedsrisici og operationelle risici. Kreditrisici er de risici, den finansielle virksomhed påtager sig, for at kunder ikke kan honorere deres forpligtelser over for den finansielle virksomhed, mens markedsrisici er de risici, den finansielle virksomhed påtager sig i forbindelse med svingende renter og kursudsving på aktier, valuta og andre investeringer samt på rentegarantier på livsforsikringer. Operationelle risici er de risici, en finansiell virksomhed løber i forbindelse med den daglige drift, f.eks. risikoen for at computersystemet bryder ned, risikoen for at en fejl påfører den finansielle virksomhed et erstatningskrav, juridiske risici eller imagerisici, som er de risici, en finansiell virksomhed løber for at få et dårligt omdømme f.eks. som følge af retssager eller dårlig omtale i pressen. Ud over de tre traditionelle kategorier har forsikringselskaber en risiko ved forsikringsforretningen, hvorved forstås sandsynligheden for, at forsikringsbegivenheden indtræffer.

Videregivelse af oplysninger efter stk. 3 vil således ikke kunne begrundes i hensynet til admi-

nistrative besparelser, eller at det administrativt er praktisk.

For at tydeliggøre reglen indeholder ændringsforslaget en udtrykkelig bestemmelse om, at de videregivne oplysninger ikke må anvendes til markedsføring eller rådgivning. Dette fremgår allerede af bemærkningerne til lovforslaget.

Det foreslås, at oplysninger om privatkunder kun i særlige tilfælde skal kunne videregives til brug for risikostyring af virksomheder i koncernen. Oplysninger om almindelige lønmodtagere vil som udgangspunkt ikke kunne videregives med hjemmel i stk. 3. Oplysninger om privatpersoner vil kun kunne videregives, hvis oplysningerne vedrører forpligtelser, der aktuelt eller potentielt er af væsentlig betydning for en virksomhed i koncernen. Ved forpligtelser forstås enhver type af økonomisk eller juridisk mellemværende mellem privatkunden og virksomheder i koncernen. Forpligtelser omfatter således blandt andet lån og indlån, besiddelse af kapitalandele, retssager m.v.

Et eksempel på videregivelse af oplysninger om privatkunder i medfør af stk. 3 er den situation, hvor en privatkundes sagsanlæg må antages at have betydning for en virksomhed i koncernen, fordi sagsanlægget aktuelt eller potentielt vedrører krav af en betydelig størrelse.

Privatkunder omfatter ikke offentlige myndigheder eller erhvervs kunder.

Økonomiministeriet vil tage initiativ til, at sektoren i samarbejde med Forbrugerrådet udarbejder et adfærdskodeks (»best practice«) i relation til virksomhedernes behandling af personoplysninger efter de finansielle love. Dette vil ske med henblik på at sikre en konstruktiv dialog om lovforslagets bestemmelse om, at virksomhederne skal udarbejde offentligt tilgængelige retningslinjer om videregivelse af kundeoplysninger.

Til nr. 7

I forbindelse med behandlingen af nærværende lovforslag har det vist sig nødvendigt at stramme op på reglerne for afgivelse af samtykke. Når en kunde afgiver oplysninger til et finansielt institut, eller når det finansielle institut registrerer oplysninger som følge af kundeforholdet, må kunden kunne have fuld tillid til, at oplysningerne, som i sagens natur er private, bliver behandlet fortroligt, og at de ikke kan blive brugt andre steder end i det direkte kundeforhold,